

3ο Μοναστικό Συνέδριο: “Ο Μακαριστός Λευκάδος & Ιθάκης, όπως τον έζησα”

/ [Ιερές Μονές](#)

Το κείμενο που ακολουθεί **αποτελεί την εισήγηση του Σεβ. Μητροπολίτου Προικοννήσου κ. Ιωσήφ, στο 3ο Μοναστικό Συνέδριο με θέμα «Ο Ορθόδοξος μοναχισμός και σύγχρονες μορφές της Μοναχικής Πολιτείας», που πραγματοποιήθηκε από τις 21 έως τις 23 Σεπτεμβρίου 2018 στην Ιερά Μονή Φανερωμένης Λευκάδος και αναδημοσιεύεται στις 19 Νοεμβρίου 2018 από τον ορθόδοξη διαδικτυακή πύλη ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ.**

**Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλε, ποιμενάρχα της θεοσώστου ταύτης Μητροπόλεως,
Σεβασμιώτατοι λοιποί Αδελφοί Αρχιερείς,
Πανοσιολογιώτατε Καθηγούμενε της Ιεράς Μονής Φανερωμένης κ.**

**Νικηφόρε,
Άγιοι Ηγούμενοι και Ηγουμένισσες,
Αγαπητοί πατέρες και αδελφοί.**

Με πολλή συγκίνηση αποδεχθείς την ευγενή πρόσκληση του Καθηγουμένου π. Νικηφόρου και της Μητροπόλεως από την οποία εξεκίνησα την μακρά εκκλησιαστική μου πορεία και διακονία, ευρίσκομαι ανάμεσά σας, μέτοχος του Μοναστικού τούτου Συνεδρίου και επιφορτισμένος να σας ομιλήσω για τον μακαριστό Μητροπολίτη Λευκάδος και Ιθάκης κυρό Νικηφόρο, από τα άγια χέρια του οποίου ενδύθηκα το ιερό τριβώνιο και έλαβα κατόπιν τον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης. Παρακαλώ να είσθε επιεικείς, διότι η συναισθηματική φόρτησι με δυσκολεύει να ομιλήσω αντάξια του ιερού ανδρός και πνευματικού μου πατρός.

Τον Μητροπολίτη Νικηφόρο ε γνώρισα κατά τα χρόνια των σπουδών μου στην Θεολογική Σχολή Αθηνών, καθώς εσύχναζα στην ιερά Μονή Ασωμάτων Πετράκη, όπου ζούσε ο πρώτος πνευματικός μου, ο αείμνηστος Αρχιμανδρίτης π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος. Ο Λευκάδος Νικηφόρος είχε στη Μονή Πετράκη μονάζοντα τον συμπατριώτη του Μοναχό π. Φιλόθεο, στο κελλί του οποίου κατέλυε ευρισκόμενος στην Αθήνα, συνήθως για να μετάσχη των εργασιών της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου ή της Συνόδου της Ιεραρχίας. Ο γλυκός εκείνος γέροντας Φιλόθεος με συμπαθούσε και με συνέστησε στον π. Νικηφόρο, προφανώς με θερμές συστάσεις. Όταν έλαβα το πτυχίο μου, ο μακαριστός Ιεράρχης με εκάλεσε και με παρεκάλεσε αν ήθελα να πάω κοντά του και να εργασθώ ως Ιεροκήρυξ της Μητροπόλεώς του. Το σκέφθηκα, προσευχήθηκα, συνεννοήθηκα με τον πνευματικό

μου και ήλθα στη Λευκάδα τις Απόκριες του 1979, προκειμένου να δω από κοντά τα πράγματα.

Έμεινα μαζί του στην παλαιά Μητρόπολι, όπου και εθαύμασα τη μοναχική λιτότητα και την έντιμον πενίαν του Ιεράρχου και του χώρου στον οποίο εζούσε. Η Μητρόπολις ήταν κάτι μεταξύ καλογηρικού κελλίου (ούτε καν ηγουμενικού!) και στρατιωτικής εγκαταστάσεως! Ο τρόπος απλούς και ασχημάτιστος, η δίαιτα ασκητική, η ενδυμενία πτωχή, το ήθος άγιον! Οι συνεργάτες προσεκτικά επιλεγμένοι, με εκκλησιαστικό φρόνημα και φόβο Θεού όλοι τους! Και όλοι μου έδειξαν στοργή και εκτίμησι. Είπα το Ναί!, και μάλιστα αφού έζησα τη μυσταγωγία της χειροτονίας εις Πρεσβύτερον του μέχρι τότε Διακόνου π. Διονυσίου Λάζαρη, εφημερίου κατόπιν του Αγίου Μηνά. Εκεί είδα ανάγλυφη την ευλάβεια, την προσοχή στα Θεία και τον ένθεο φόβο τόσο του Μητροπολίτου, όσο και του νέου Πρεσβυτέρου. Είπα μέσα μου: -Εδώ δεν παίζουν! Εδώ φοβούνται τον Θεό και προσέχουν! Αναπαύομαι! Έτσι, έκλινα τον αυχένα και υποτάχθηκα στο Θείον θέλημα του καιρού εκείνου.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)